

Holubice

Viděla jsem je vraždit bílé holubice
věznili je v klecích,
kterým říkali hrudě
zlostí mi rudly líce
nevinnost a čistotu brali jim hrdě

prst na spoušti, výstřel, kulka
a nadále nikdo neslyšel vlídné písňě pět
slzy, strach, krev a muka
lásku pravou a čistou zakázali hned

kdybychom jen otevřeli klece dřív
kdybychom jen osvobodili naše srdce
cítili bychom k sobě víc
a pěli jako holubice přece,
avšak než čas tě probodne

vítr donese nám píрко bělostné
jako upomínku toho
kolik krve bylo prolito toho dne

a tak díky chmýří potřísněnému
vzpomeneš si sám
jak lámali křídla jim
stejně jako srdce nám

my se však naučili
jak tyto láskyplné písňě pět
i bez bytostí, jimž byl příjemnější let